

ZARZĄDZENIE Nr 16 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 7 maja 1984 r.

w sprawie pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą przedpoborową i poborową.

W celu zapewnienia należytej pracy ideowo-wychowawczej z przedpoborowymi i poborowymi oraz nadania uroczystego charakteru pożegnaniom poborowych w związku z powołaniem ich do służby wojskowej, jak też powitaniem żołnierzy powracających po odbyciu tej służby do miejsc zamieszkania i zakładów pracy — w związku z art. 23 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31) — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą przedpoborową i poborową główny wysiłek należy skupić na pogłębianiu wśród społeczeństwa poczucia obywatelskiej i patriotycznej współodpowiedzialności za rozwój socjalistycznego państwa i umacnianie jego siły obronnej oraz na ugruntowywaniu przekonania, że służba wojskowa jest zaszczytem i patriotyczną powinnością każdego młodego Polaka.

2. W pracy ideowo-wychowawczej, wykorzystując różne formy szkolenia i wychowania, należy wskazywać przedpoborowym i poborowym głównie na:

- 1) doniosłość ustawy o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, znaczenie zewnętrznych i wewnętrznych funkcji wojska, charakter i tradycje ludowego Wojska Polskiego, obowiązki i prawa żołnierzy odbywających służbę wojskową, a także członków ich rodzin,
- 2) potrzebę aktywnego i twórczego udziału w rozwiązywaniu najważniejszych problemów społeczno-politycznych i gospodarczych,
- 3) możliwość ochotniczego zgłaszania się do akademii wojskowych, wyższych szkół oficerskich, szkół chorążych i szkół podoficerskich, jak również ochotniczego pełnienia zasadniczej służby wojskowej oraz uczestniczenia w szkoleniu w zawodach przydatnych na potrzeby wojska w ramach przysposobienia wojskowego i obronnego młodzieży, informując jednocześnie o wymaganiach werbunku i warunkach przyjęcia oraz charakterze pełnienia służby i odbywania szkolenia,
- 4) możliwość uzyskania zawodu lub podniesienia kwalifikacji zawodowych w czasie służby wojskowej oraz zatrudnienia na danym terenie po odbyciu tej służby,
- 5) konieczność terminowego stawiennictwa w jednostce wojskowej oraz konsekwencje, jakie mogą wynikać dla poborowego z naruszenia tego obowiązku,
- 6) konieczność kulturalnego zachowania się w drodze do jednostki i do miejsca zamieszkania po odbyciu służby wojskowej oraz godnego reprezentowania swego regionu, miejscowości, zakładu pracy i szkoły w czasie pełnienia służby wojskowej.

§ 2. 1. Podczas rejestracji, w okresach między rejestracją i poborem oraz w czasie poboru i po jego zakończeniu, do chwili wcielenia poborowych do jednostek wojskowych, prezydenci miast stopnia podstawowego, na-

czelnicy miast, gmin, miast i gmin oraz dzielnic organizują pracę ideowo-wychowawczą z młodzieżą przedpoborową i poborową. Pracę tę inspirują i nadzorują wojewodowie (prezydenci miast stopnia wojewódzkiego).

2. Pracę ideowo-wychowawczą należy organizować w ścisłym współdziałaniu z lokalnymi organizacjami społecznymi, młodzieżowymi i paramilitarnymi, uspołecznionymi zakładami pracy, szkołami oraz z dowódcami garnizonów, szefami wojewódzkich sztabów wojskowych i wojskowymi komendantami uzupełnień.

3. Do pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą przedpoborową i poborową należy włączać kuratoria oświaty i wychowania, poradnie wychowawczo-zawodowe oraz ośrodki szkolenia zawodowego.

4. Szkoły wyższe w procesie kształtowania postaw patriotycznych młodzieży akademickiej powinny rozwijać zaangażowanie w wykonywaniu obowiązków w dziedzinie obronności, a szczególnie przygotowywać do odbywania przeszkolenia wojskowego w szkołach podchorążych rezerwy i jednostkach wojskowych.

§ 3. 1. Naczelnicy miast, gmin, miast i gmin, na których terenie nie działają rejonowe komisje poborowe, są obowiązani do organizowania, w zależności od liczby poborowych (powyżej 20), uroczystych grupowych wyjazdów poborowych w celu stawienia się przed komisją poborową.

2. Wykorzystanie środków transportowych do organizowania wyjazdów, o których mowa w ust. 1, może nastąpić w ramach świadczeń osobistych i rzeczowych, na zasadach i w trybie określonym w przepisach o powszechnym obowiązku obrony.

§ 4. 1. Prezydenci miast stopnia podstawowego i naczelnicy miast, gmin, miast i gmin oraz dzielnic organizują wspólnie z uspołecznionymi zakładami pracy, w których są zatrudnione mniejsze grupy poborowych, uroczyste pożegnania osób powołanych do odbycia zasadniczej służby wojskowej, nadając tym pożegnaniom charakter wychowawczy.

2. Uroczyste pożegnania w zakładach pracy zatrudniających większe grupy poborowych powołanych do odbycia zasadniczej służby wojskowej organizują i przeprowadzają kierownicy tych zakładów.

3. Pożegnania należy organizować w czasie wolnym od pracy, na kilka dni przed terminem stawiennictwa poborowych w jednostkach wojskowych.

4. W czasie uroczystości pożegnania należy w szczególności:

- 1) wyrazić uznanie poborowym za osiągnięte wyniki w pracy oraz ich działalność w organizacjach politycznych, społecznych i młodzieżowych, za wyniki w działalności społeczno-obronnej i sportach obronnych, a także za patriotyczno-obywatelską postawę w swoim środowisku,

- 2) wskazywać na konieczność wzorowego wypełniania obowiązków żołnierskich oraz na uprawnienia żołnierzy i członków ich rodzin związane z odbywaniem służby wojskowej,
- 3) wskazywać okoliczności, o których mowa w § 1 ust. 2.

§ 5. 1. Prezydenci miast stopnia podstawowego i naczelnicy miast, gmin, miast i gmin oraz dzielnic, jak również kierownicy zakładów pracy organizują uroczyste powitania żołnierzy rezerwy powracających po odbyciu zasadniczej służby wojskowej do miejsc zamieszkania lub zakładów pracy.

2. W czasie uroczystości powitania należy zapoznać powracających żołnierzy:

- 1) z aktualną sytuacją społeczno-gospodarczą oraz perspektywami rozwoju regionu i zakładu pracy, jak również z przemianami, jakie w czasie odbywania przez nich służby wojskowej nastąpiły w miejscu zamieszkania lub w zakładzie pracy,
- 2) z możliwościami:
  - a) zatrudnienia, z uwzględnieniem kwalifikacji zawodowych nabytych lub podwyższonych przez nich w czasie służby wojskowej,
  - b) kształcenia dla pracujących na poziomie średnim lub wyższym,
  - c) włączenia się żołnierzy rezerwy do pracy społecznej w takich organizacjach, jak np. Liga Obrony Kraju, Liga Morska, Aeroklub Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, uczestniczenia w działalności klubów specjalistycznych (motorowych, wodnych, łączności, strzeleckich) oraz uprawiania sportów obronnych.

§ 6. W celu upowszechnienia tradycji żegnania poborowych odchodzących do wojska oraz witania żołnierzy powracających po odbytej służbie wojskowej, jak również tworzenia związanego z tym postępowego ceremoniału, zaleca się terenowym organom administracji państwowej, zakładom pracy, szkołom ponadpodstawowym, organizacjom społecznym, młodzieżowym i paramilitarnym:

- 1) ściśle współdziałać w organizowaniu pożegnań poborowych i powitań żołnierzy rezerwy,
- 2) pożegnaniom tym i powitaniami nadawać szczególnie uroczysty charakter,

- 3) na uroczystości zapraszać przedstawicieli jednostek wojskowych miejscowego garnizonu, wojewódzkich sztabów wojskowych i wojskowych komend uzupełnień, kombatantów, wychowawców młodzieży oraz żołnierzy rezerwy cieszących się dużym autorytetem w danym środowisku.

§ 7. W celu pogłębienia patriotyczno-obronnego wychowania młodzieży i umocnienia więzi społeczeństwa z wojskiem zaleca się terenowym organom administracji państwowej, organizacjom społecznym i młodzieżowym, szkołom, w tym szkołom wyższym, i zakładom pracy utrzymywanie stałych kontaktów z jednostkami wojskowymi.

§ 8. W zależności od warunków lokalnych i liczby poborowych przepisy § 3—7 stosuje się odpowiednio do organizowania uroczystości pożegnań i powitań osób powołanych do zastępczego spełniania obowiązku służby wojskowej.

§ 9. 1. Ministrowie: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych, Oświaty i Wychowania, Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Kultury i Sztuki, Administracji i Gospodarki Przestrzennej oraz Minister — Członek Rady Ministrów do Spraw Młodzieży wydadzą stosowne zalecenia dotyczące pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą przedpoborową, poborową i żołnierzami rezerwy.

2. Funkcję koordynatora pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą przedpoborową, poborową i żołnierzami rezerwy sprawuje Minister — Członek Rady Ministrów do Spraw Młodzieży.

§ 10. Przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” spowoduje wyeksponowanie problematyki patriotyczno-obronnego wychowania młodzieży w programach radiowych i telewizyjnych.

§ 11. Traci moc zarządzenie nr 84 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1973 r. w sprawie pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą przedpoborową i poborową oraz z żołnierzami rezerwy (Monitor Polski Nr 50, poz. 284 i z 1980 r. Nr 1, poz. 3).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW GÓRNICICTWA I ENERGETYKI ORAZ GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ

z dnia 11 maja 1984 r.

w sprawie opłat dodatkowych za przekroczenie limitów zużycia energii elektrycznej i paliw gazowych.

Na podstawie § 12 ust. 3 uchwały nr 142 Rady Ministrów z dnia 24 października 1983 r. w sprawie zasad zaopatrzenia materiałowo-technicznego na lata 1984 i 1985 (Monitor Polski Nr 37, poz. 206 i z 1984 r. Nr 10, poz. 67) oraz § 3 ust. 1 uchwały nr 137 Rady Ministrów z dnia 17 października 1983 r. w sprawie utworzenia centralnego funduszu oszczędnościowego paliw, energii, surowców i materiałów (Monitor Polski Nr 36, poz. 202) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się opłaty dodatkowe za przekroczenie limitów zużycia energii elektrycznej i paliw gazowych, zwane dalej „opłatami dodatkowymi”, w wysokości:

- 1) za energię elektryczną — 15 zł za 1 kWh,
- 2) za gaz wysokometanowy — 20 zł za 1 m³,
- 3) za gaz zaazotowany — 12 zł za 1 m³,
- 4) za gaz koksowniczy — 10 zł za 1 m³.